

IV. Rady šenkýřky bohů Iduri Gilgamešovi

I mluví šenkýřka k němu, ke Gilgamešovi:

„Kam běžíš, Gilgameši?
Život, jež hledáš, nenalezneš!
Když bozi stvořili lidstvo,
smrt lidstvu dali v úděl,
život však do svých rukou si vzali.
Ty, Gilgameši, žaludek si naplň,
ve dne i v noci buď stále vesel!

Starobabylonská ver
podle Meissnerovy
tabulky

Denně pořádej slavnosti,
tancuj a hraj si ve dne i v noci!
Nechť čisté jsou tvé šaty,
tvá hlava vymyta, ve vodě se koupej!
Na dítko zří, jež držíš na své ruce.
Ať manželka se raduje na tvém klíně!
Takové je lidské počinání.“¹¹⁵

I mluví k ní Gilgameš, k šenkýřce:

„Co to jen řikáš, šenkýřko?
Rmoutí se srdce mé pro mého druhá.
Co to jen řikáš, šenkýřko?
Rmoutí se srdce mé pro Enkidua.
Šenkýřko, ty bydlíš na břehu moře,
svým pohledem pronikáš do všech hlubin jeho,
ukaž mi cestu k Uta-napištimu!¹¹⁶
Je-li to možno, moře chci překročit.“

(...)

I mluví Uta-napištima k němu, ke Gilgamešovi:
„Proč jsi naplněn žalem, Gilgameši,
ty, jenž z těla bohů a lidí byls stvořen,
že tě tvůj otec a matka tvá smrtným zrodili?
Což někdy pro Gilgameše
byl připraven trůn ve shromáždění bohů?“

/zbytek kolumny fragmentární/

VI

/chybí 24 řádků/

„Kruté smrti se nevyhneš!
Což navěky stavíme dům? Což navěky pečetíme?
Což navěky bratří se o podíl dělí?
Což navěky trvá na zemi hněv?
Což navěky zvedá se řeka a záplavu přináší?“

Kuklu svou opouští vážka.
Ale tvář, jež by do slunce stále hledět mohla,
odedávna tu nebyla nikdy!
Špící i mrtvý — jak sobě si podobni jsou,
což obraz smrti oba nevytvářejí?
Ať dospělý člověk, ať mladý muž! Když požehnal Enlil,
shromažďují se Anunnakové, velicí bozi.
Mametu!¹²², jež osud tvoří, určí jim osud.
Oni udílejí smrt nebo život,
ale dny smrti nikomu známy nejsou!“

Další ukažky:
1) Odsonzení Enkidua (s. 64)
2) Prolaha arela (89 - 93)